

JEZSUITA TUDÓSOK DIGITALIZÁLT KÉZIRATGYŰJTEMÉNYEI AZ ELTE EGYETEMI KÖNYVTÁRBAN ÉS LEHETSÉGES KUTATÁSI TÉMAIK

MÁTYÁS MELINDA

ELTE Egyetemi Könyvtár Gyűjteményszervezési Osztály, könyvtáros

ABSZTRAKT

Az ELTE Egyetemi Könyvtár igen értékes forrásgyűjteménye a három jezsuita tudós, Hevenesi Gábor, Kaprinai István és Pray György nevéhez kötődő kéziratos kollekció. A 17–18. századból származó összeállítás eredeti okleveleket és másolatokat is tartalmaz, számos darabja a magyar történelem és művelődéstörténet szempontjából egyedi forrásértékkel bír. A kéziratgyűjtemény a 18. század végén és a 19. század elején került az Egyetemi Könyvtárba. A kollekció az állományvédelem és a jobb kutathatóság érdekében digitalizálásra került, s a tételeinek leírásai megtalálhatóak az Egyetemi Könyvtár nyilvános katalógusában. Tanulmányomban szólok a gyűjtemény általános jellemzőiről, a digitalizálásáról és utómunkálatairól, valamint bemutatom, hogyan érhető el a kollekció az OPAC-ban és az EDIT – az ELTE Digitális Intézményi Tudástár – felületén. A továbbiakban pedig példaként röviden ismertetek néhány kutatási területet, amelyhez hasznos forrásul szolgálhat a gyűjtemény. Ennek keretében lesz szó Kanizsai Dorottya történelmi alakjáról és a mohácsi csata előtti és utáni időkről.

Bemvezetés

Az ELTE Egyetemi Könyvtár Kézirat- és Ritkaságtárának egyik legértékesebb része a mintegy tizenöt folyóméternyi¹ Hevenesi-, Kaprinai-, Pray-kéziratgyűjtemény. Ezek közül Pray kollekciója 1784-ben került a Könyvtárba, a másik kettő pedig 1790 tavaszán Pray György közreműködésével.² A kollekció értékes pl. latin, német, magyar nyelvű dokumentumokat, leveleket, történelmi forrásokat tartalmaz, amelyek a művelődéstörténet, történelemkutatás szempontjából felbecsülhetetlen jelentőséggel bírnak.³

A következőkben bemutatom a kéziratos anyagot általánosan, majd a digitalizálásáról és az integrált könyvtári rendszerben való feldolgozásáról lesz szó, és végül felvillanok néhány kutatási területet, amelyben hasznos lehet a gyűjteményt forrásként használni.

A kollekció névadói

Ahhoz, hogy közelebb kerüljünk a gyűjteményhez, érdemes megismernünk névadóikat és a szándékaikat, amelyek a gyűjtésre vezérelték őket. A legkorábban Hevenesi Gábor (1656–1715) jezsuita egyháztörténész, tanár, kartográfus⁴ kezdte az iratok másolását és másoltatását bollandista példákat követve.⁵ 1692-ben megjelent *Régi magyar szentség* c. művének első kiadása⁶, amelyben elsőként írt a Magyarországon élt szentekről. Ennek anyaggyűjtése során tűnt fel neki a szűkös forrásanyag, s feltámadt benne a magyar-

országi egyháztörténeti és történeti források szisztematikus feldolgozásának igénye. Részben ennek hatására írta meg a *Modus materiae...* című felhívását, amely buzdítás és módszertani útmutató az egyháztörténeti források gyűjtésére és gyűjtéséhez.⁷ Hevenesi életében eredetileg 133 kötetnyi forrás gyűlt össze.⁸

Hevenesi Gábort követte közvetlenül Kaprinai István (1714–1785) jezsuita tanár és történész,⁹ a jezsuita történetíró iskola első nemzedékének tagja.¹⁰ Erdemei közé tartozik, hogy rendezte Hevenesi Gábor kéziratgyűjteményét,¹¹ valamint az egyháztörténeten kívül egyéb történeti forrásokat is másolt: állami levéltárak anyagait (például Pozsonyban és Kassán), emellett bejutott a leleszi konvent levéltárába is, továbbá neves főúri családok archívumaiból is végzett gyűjtéseket.¹² Összesen 102 saját kötete gyűlt össze a másolatokból. A kollekció értékét mutatja az is, hogy Kaprinai halála után a pozsonyi Magyar Kamara lefoglaltatta azt előzetes tanulmányozás céljából, s csak negyvenegy középkori oklevelet adott át oktatási célra az Egyetemi Könyvtárnak.¹³

A harmadik névadó Pray György (1723–1800) jezsuita történész, aki részben Hevenesi adatgyűjtő iskoláját követi, de már a kritikai irányzat képviselője.¹⁴ Fontos tevékenysége volt, hogy átvizsgálta a kamarai levéltárt tudományos céllal.¹⁵ Nevéhez fűződik a Halotti beszédet tartalmazó kódex felfedezése, amely a Pray-kódex nevet kapta. Az egyetemhez több szállal is kapcsolódik: II. József megbízásából oklevéltant, majd címer- és pecsétant tanított a bölcsészkar elődjében 1782-től¹⁶ körülbelül 1784-ig (a későbbi tanrendekben már nem szerepel); emellett 1777–1780 között, valamint 1784–1790-ig az Egyetemi Könyvtár társ-főigazgatója volt.¹⁷ 1784-ben megkötötték a szerződést József királlyal arra, hogy életjáradék fejében átadja a gyűjteményét, de a tényleges és visszamenőleges kifizetésre csak 1787-ben került sor.¹⁸

A gyűjtemény digitalizálása, feldolgozása és elérése az EDIT intézményi repozitóriumban

A kéziratos kollekció digitalizálására 2010–2011 között került sor az Arcanum Kft. jóvoltából.¹⁹ Összesen 128 000 képfájl terjedelmű lett a digitalizált változat, amelynek feldolgozása és az EDIT intézményi repozitóriumban publikálása 2013–2014-ben történt meg az NKA támogatásával. Az Aleph integrált könyvtári rendszerben feldolgozáshoz segítségül használtuk a Dedek Crescens Lajos-féle igen részletes katalógust.²⁰ Dedek Crescens Lajos jegyzékének felosztását követtük az egyes levelek, történelmi dokumentumok megkülönböztetésében, tehát ami a Dedek-katalógusban egy tétel, az megfelel az elektronikus katalógus egy tételének. Az EDIT repozitóriumba való feltöltéshez néhány kéziratot újra kellett szkennelni a jobb láthatóságért, valamint jelenleg is folyik a könyvtári rendszerben a kéziratos dokumentumok leírásának ellenőrzése, javítása, szükség esetén az eredeti kézirat alapján. A repozitóriumos megjelenítésnél az volt a cél, hogy az elektronikus katalógusban szereplő részletes leírás is látszódjon a kép mellett, így meg kellett feleltetni az integrált könyvtári rendszer MARC21 formátumú leírásait a tudástárban használt Dublin Core (DC) adatsere-formátummal. Ehhez a MARC21-leírás minden szükséges mezőjéhez és almezőjéhez ki lett választva a DC megfelelő adateleme, majd a konvertálás a művelet elindítása után automatikusan hajtott végre.²¹ Jelenleg a <http://edit.elte.hu>

oldalon a Muzeális gyűjtemények, E-könyvtár menüpontot, majd a Hevenesi Kaprinai Pray linket választva lehet elérni a tudástárból a teljes digitalizált kollektíót. A gyűjteményt kiválasztva lehetőségünk van böngészésre és keresésre is azon belül.

A különgyűjtemény számos kéz által történt másolatokból tevődik össze, ezért az írás minőségétől, jellemzőjétől függően hol nehezebb, hol könnyebb kiolvasni a szöveget. Az értelmezéshez segítségül nagy felbontású képek lettek feltöltve, amelyekbe kellő mértékben bele lehet nagyítani a jobb olvashatóságért.²²

Az EDIT repozitórium mellett nézzük meg, hogyan néz ki egy feldolgozott tétel az integrált könyvtári rendszerben! A következő képeken ugyanannak a rekordnak az Aleph-es leírása (1. ábra) és az EDIT-es metaadatai („A tétel részletes adatai”) (2. ábra) láthatók.

Példányok	Egyetemi Kvt. 1
Személynév	● Kaprinai István (1714-1785)
Cím	● Kaprinai István levele Cornides Dánielhez
Év	● [post 1763, ante 1787]
Terjedelem	p. 33-34. ; quarto
Megjegyzés	A Dedek-katalógus szerinti helye: Coll. Kaprinay., B, Tomus 43, 12. A levél kelte: Kassa, 1764. ápr. 20.
Megjegyzés	Catalogus manuscriptorum Bibliothecae Reg. Scient. Universitatis Budapestinensis. Secunda Pars. Litterae originales Dedek Crescens Lajos, 1894.
Megjegyzés	másolat, Kaprinai kézírásával
Személy - tárgysz	● Cornides Dániel (1732-1787)
Kapcsolódó dok.	● Digitális változat

1. ábra: Aleph-rekord

Az Aleph-ben a Cím mezőben látható a Dedek-katalógus leírása és egyes rekordoknál a kézirat „címe” is, ha a kettő különbözik. A Személynév mezőben, ha ismert a szerző, ő szerepel (pl. egy levélnél az író), a címzett pedig a Személynév – tárgyszó rovatban. Az évnél áll a másolat keletkezésének feltételezett időintervalluma, a terjedelemtől a kézirat oldalszámozása szerinti lapszámok, a megjegyzésekben pedig minden esetben a Dedek-katalógus hivatkozása, valamint az adott dokumentumra vonatkozó megjegyzések (ha van, a pontos keltezés, fizikai tulajdonságok, pl. kézírás, lapszéli jegyzetek). Az EDIT-ből kiemelt azokat az adatelemeket, amelyek a katalógus leírásában ezeket a részeket lefedik. Mivel a DC-formátum egyszerűbb, mint a MARC21, a Személynév – tárgyszó a Kulcsszó mezőben szerepel, s nincsenek különböző fajtájú megjegyzések, mint a MARC21-ben. A repozitórium és a könyvtári katalógus kapcsolatát a „Rekord azonosító” elem biztosítja, a rövid leírásban a linkre kattintva könnyen átnavigálhatunk a katalógusra.

A tétel áttekintő adatai	
Szerző dc.contributor.author	Kaprinai István (1714-1785)
Nyelv dc.language.iso	latin
Cím dc.title	Kaprinai István levele Cornides Dánielhez
Jogok dc.rights.holder	© Minden jog fenntartva. ELTE Egyetemi Könyvtár
Megjegyzés dc.description.note	A Dedek-katalógus szerinti helye: Coll. Kaprinay., B, Tomus 43, 12.
Megjegyzés dc.description.note	A levél kelte: Kassa, 1764. ápr. 20.
Megjegyzés dc.description.note	Catalogus manuscriptorum Bibliothecae Reg. Scient. Universitatis Budapestinensis. Secunda Pars. Litterae originales et collectiones, szerk. Dedek Crescens Lajos, 1894.
Megjegyzés dc.description.note	másolat, Kaprinai kézírásával
Terjedelem dc.format.page	p. 33-34.
Kulcsszó dc.subject.hu	Cornides Dániel (1732-1787)
Kiadás éve dc.description.issuedate	[post 1763, ante 1787]
Rekord azonosító dc.description.opacurl	http://opac.elte.hu/F?func=direct&doc_number=000856311

2. ábra: EDIT-rekord

A gyűjtemény mint forrás kutatása

Az eddig feldolgozott és átnézett, javított tételek alapján a következőképpen összegezhethetjük, hogy milyen kutatási területeknek lehet hasznos forrása a kollekció: történelemtudomány, életrajz, oklevéltan, heraldika, nyelvészet, filológia, helytörténet, jogtörténet, genealógia.

Ezek közül az életrajz, heraldika, oklevéltan, történelemtudomány témakörét is érinti a két megvizsgálandó oklevél a Kaprinai-gyűjteményből.

Az első a Kaprinai B jelű rész 1. kötetének 97. kézirata (a Dedek-katalógus számozása szerint 98.) (jelzete: CollKaprB001_098_01). Ebben II. Lajos király megváltoztatja Kanizsai Dorottya címerét, aki Geréb Péter és Perényi Imre özvegye volt. (A kézirat elején levő regeszta szövege latinul: „Ludovicus II. rex Hungariae Dorotheae de Kanyza primum Petri Geréb, postea Emerici Perén viduae, arma auget.” = II. Lajos Magyarország királya Kanizsai Dorottya címerét kibővíti, aki előbb Geréb Péter, majd Perényi Imre özvegye.)

Az iratot 1519-ben állították ki, a főúrnő második férje, Perényi Imre ebben az évben halt meg. A változtatás lényege, hogy Kanizsai Dorottya címerét a király kiegészíti Geréb Péter címerével „és egy új, a pajzstalpba helyezett mesteralakkal bővítette az uralkodó, olyan módon, hogy a vágott és hasított pajzs első, (heraldikai) jobb oldali mezejébe került a Geréb címer oroszlánja balra, a bal oldali mezőben található szárnyas

„sas láb felé fordulva”.²³ Az oklevélben a király magasztalóan ír Kanizsai Dorottyról, megemlíti, hogy mindkét férjével igen kegyesen viselkedett. Más forrásból tudjuk, hogy a művelt főúrnó a királyi udvarban is tiszteletnek örvendett.²⁴ Kanizsai Dorottya címere kivételes abból a szempontból, hogy nő léteére egyetlen közismert kivételként kapott egyedi címet.²⁵ Érdekesség, hogy az eredeti oklevél megtalálható a Diplomatikai Levéltárban a DL 24773-as jelzet alatt, az ott levő regesztája így hangzik: „Bude - sabbato post Corp. Christi. II. Lajos király Kanysa-i Dorottyanak, előbb Gereb Péter, utóbb Peren-i Imre nádorok özvegyének a Kanizsay és Geréb családok címeréből egyesített, az adománylevélben leírt és lefestett új címet adományozza. Eredeti, hártya. Függőpecsétje elveszett. Kanc. felj. - Regeszta forrása: OL regeszta (IIa)”.²⁶ A dokumentumon látszik a megváltoztatott címer is, színesen ábrázolva. A Magyar Elektronikus Könyvtárban²⁷ megtekinthető nagyméretű változatban. A címer részletes leírása szerepel a Pannonia regia c. kiállítási katalógusban is a IX. Késő-középkori miniatura-festészet és reneszánsz könyvkultúra fejezetben,²⁸ amelyben elemzik az oklevélen található kép színeit és ábráit.

Megjegyzendő, hogy az oklevélben szereplő Kanizsai Dorottya ugyanaz, aki 1526-ban, a mohácsi csata után hősiessen gondoskodott a halottak eltemetéséről. Istvánffy beszámolója szerint²⁹ saját költségén felbérelt 500 (más hivatkozás szerint 400³⁰) embert a tetemek összegyűjtésére. E lépés közbiztonsági és egészségügyi szempontból is szükséges volt, mert sok kutya gyűlt a testek köré, már az arra járók biztonságát veszélyeztetve; valamint a járványveszély megakadályozása miatt (Kanizsai Dorottya ekkor még a közeli Siklós várában élt³¹).

A másik bemutatandó oklevél szintén kapcsolódik a mohácsi csatához, mivel egy kivonat, amelyben szerepel az is, hogy a véres kard körülhordozására adnak utasítást a vármegyéknek. Ez a Kaprinai-gyűjtemény B jelű rész 1. kötetének 119. b) kézirata (a Dedekszámozás szerint 122., jelzete: CollKaprB001_122_01). A szöveg latin nyelvű regesztája a levél elején: „Excerptum ex quod a manuscripto coaevo, cui titulus est: 1526. Exitus pecuniarum ad facta regiae majestatis.” = Kivonat egy bizonyos korabeli kéziratból, amelynek ez a címe: 1526. Kiadások a királyi őfelsége által. A király által küldött üzenetet Zophka Tamás közvetíti a vármegyéknek, a levélben szerepel, hogy „statim visis literis ipsis comes cruentatum gladium circumferri faciat” = mihelyt elolvasták a levelet, az ispánok gondoskodjanak róla, hogy körülhordozzák a véres kardot.

A *statim*=mihelyt szó jelzi a sürgős cselekvés szükségességét. A levél keltezése a kézirat szerint 1526. augusztus 25., tehát négy nappal a mohácsi csata előtt. A kézirat mutatja a harcra való készülést és azt, hogy a csatatéren mindenkire számítanak. A következő vármegyék ispánjai kapták Zophka Tamás apród által a levelet: Esztergom, Trencsén, Zólyom, Thuróc, Árva, Liptó, valamint ide írják az esztergomi káptalant is. Érdekes, hogy az általam keresett hazai szakirodalomban nem találtam nyomát az irat közlésének, s utalást sem találtam rá. Vagy valóban nem közölték még forrásként, vagy tüzetesebben keresve meg lehetne találni. Mindenesetre az előző oklevélhez viszonyítva ugyanazokban a forrásokban keresve nem akadtam szakirodalomra róla, a másikkhoz pedig többet is találtam.

Összegzés

A Hevenesi-, Kaprinai-, Pray-kéziratgyűjtemény teljes egészében rendelkezésre áll digitalizált formában, amely reményeink szerint elősegíti kutatásukat. Az integrált könyvtári rendszerben a leírások pontosításával, bővítésével igyekszünk jobban kereshetővé tenni a hatalmas anyagot. A kutatási témák sokszínűsége, sokszor feltáratlan, még nem kiadott kéziratok sokasága rejlik a gyűjteményben; ezekre a témákra hoztam példákat a tanulmány utolsó részében. Az ELTE Egyetemi Könyvtár örömmel veszi a kutatók visszajelzéseit a digitalizált változattal és a tételek leírásával kapcsolatban is.

Irodalom

- ¹ KNAPP Éva: A Kézirat- és Ritkaságtár tudományos ismertetője. In: Az Egyetemi Könyvtár története és gyűjteményei. Szerk. Szögi László, Budapest, ELTE Eötvös Kiadó, 2008. 205. p.
- ² KNAPP Éva: i. m.
- ³ KNAPP Éva: i. m.
- ⁴ Magyar művelődéstörténeti lexikon. 4. köt. Halételek-Jordán. Főszerk. Kőszeghy Péter, Budapest, Balassi, 2005. 120. p.
- ⁵ SOÓS István: Kishevesi Hevenesi Gábor (1656–1715). = Vasi honismereti és helytörténeti közlemények, 33. évf. 1. sz. 2006. 9. p.
- ⁶ HEVENESI Gábor: Régi Magyar Szentség (Ungaricae Sanctitatis Indicia). Forrás: <http://www.ppek.hu/k59.htm> [2016. január 2.]
- ⁷ SOÓS István: Kishevesi Hevenesi Gábor (1656–1715). = Vasi honismereti és helytörténeti közlemények, 33. évf. 1. sz. 2006. 10. p.
- ⁸ SOÓS István: i. m. 17. p.
- ⁹ Magyar művelődéstörténeti lexikon. 5. köt. Jordánszky-kódex-kolostorépítészet. Főszerk. Kőszeghy Péter, Budapest, Balassi, 2006. 91. p.
- ¹⁰ SOÓS István: Kishevesi Hevenesi Gábor (1656–1715). = Vasi honismereti és helytörténeti közlemények, 33. évf. 1. sz. 2006. 17. p.
- ¹¹ Magyar művelődéstörténeti lexikon. 5. köt. Jordánszky-kódex-kolostorépítészet. Főszerk. Kőszeghy Péter, Budapest, Balassi, 2006. 91. p.
- ¹² KŐSZEGHY Péter főszerk.: i. m.
- ¹³ TÓTH András – VÉRTESY Miklós: A budapesti Egyetemi Könyvtár története (1561–1944). Budapest, Egyetemi Könyvtár, 1982. 83. p.
- ¹⁴ SOÓS István: Kishevesi Hevenesi Gábor (1656–1715). = Vasi honismereti és helytörténeti közlemények, 33. évf. 1. sz. 2006. 18. p.
- ¹⁵ Magyar művelődéstörténeti lexikon. 9. köt. Pálffy-rénes forint. Főszerk. Kőszeghy Péter, Budapest, Balassi, 2009. 283. p.
- ¹⁶ BAKOS József: Az Egyetemi Könyvtár vezetői 1597–2008 között. In: Az Egyetemi Könyvtár története és gyűjteményei. Szerk. Szögi László, Budapest, ELTE Eötvös Kiadó, 2008. 282. p.
- ¹⁷ BAKOS József: i. m.
- ¹⁸ SINKOVICS István: Pray diplomatikája. = Levéltári közlemények, 44–45. évf. 1974. 537. p.
- ¹⁹ VARGA Klára: Digitalizálás az ELTE Egyetemi Könyvtárban. [Előadás a Valóságos könyvtár – könyvtári valóság II. c. konferencia Tudományos rétegzettség és interaktivitás – gyűj-

- teményi digitalizálás szekcióján] Forrás: [https://prezi.com/pjicza6iutow/digitalizalas-az-\[-\]elte-egyetemi-konyvtarban](https://prezi.com/pjicza6iutow/digitalizalas-az-[-]elte-egyetemi-konyvtarban) [2016. január 4.]
- ²⁰ A Hevenesi és a Pray-gyűjtemény katalógusa: *Catalogus Manuscriptorum Bibliothecae Regiae Scientiarum Universitatis Budapestinensis*. Tom. II. Pars 2. *Catalogus litterarum originalium ac collectionis Hevenessianae et Prayanae*. Budapest, 1894.; a Kaprinai-gyűjteményé: *Catalogus Manuscriptorum Bibliothecae Regiae Scientiarum Universitatis Budapestinensis*. Tom. II. Pars 3. *Catalogus collectionis Kaprinayanae*. Budapest, 1907. Forrás: [http://\[-\]konyvtar.elte.hu/hu/node/1132](http://[-]konyvtar.elte.hu/hu/node/1132) [2016. január 4.]
- ²¹ SZÉKELYNÉ TÖRÖK Tünde – VIRÁG Gabriella: Az Eötvös Loránd Tudományegyetem, Digitális Intézményi Tudástára: az EDIT bemutatása - két konkrét állományrész feldolgozásának ismertetésével. = *Tudományos és Műszaki Tájékoztatás*, 62. évf. 1. sz. 2015. 9. p.
- ²² SZÉKELYNÉ TÖRÖK Tünde – VIRÁG Gabriella: i. m.
- ²³ CSÍZI István: Magyar arisztokrata nők címerhasználat a XVI–XVII. században. = *Fons (Forráskutatás és Történeti Segédtudományok)*, 19. évf. 3. sz. 2012. 400. p.
- ²⁴ KELÉNYI Borbála: Kanizsai Dorottya végrendelete és a bajcsi pálosoknak tett adományai. = *Fons (Forráskutatás és Történeti Segédtudományok)*, 19. évf. 4. sz. 2012. 504. p.
- ²⁵ CSÍZI István: i. m.
- ²⁶ *Hungaricana: Oklevelek: Diplomatikai Levéltár (Q szekció) Kincstári levéltárból (E)*. MKA, Neo-regestrata acta (Q 311). 24773 Forrás: [http://archives.hungaricana.hu/hu/charters\[-\]/288875/?query=JELZ%3D%2824773%29](http://archives.hungaricana.hu/hu/charters[-]/288875/?query=JELZ%3D%2824773%29) [2016. január 5.]
- ²⁷ Kanizsai Dorottya címere 1519, Buda. In: Nyulásziné Straub Éva: *Öt évszázad címerei*. Budapest, Corvina, 1987. 62. p. Foto: Gyarmathy László Magyar Országos Levéltár, Budapest. Forrás: <http://mek.oszk.hu/01900/01918/html/index727.html> [2016. január 5.]
- ²⁸ *Pannonia regia: művészet a Dunántúlon 1000–1541*. Budapest, [Magyar Nemzeti Galéria], 1994. 476. p.
- ²⁹ PAPP László: A mohácsi csatahely kutatása. = *Janus Pannonius Múzeum Évkönyve*, 1961. 197–252. p.
- ³⁰ KELÉNYI Borbála: i. m. 505. p.
- ³¹ PÉTER Katalin: Kanizsai Dorottya. In: Szürke eminenciások a magyar történelemben. Szerk. Szentpéteri József, Budapest, Kossuth, 2003. 47. p.

Mátyás Melinda az ELTE-n szerzett MA-diplomát informatikus könyvtáros – latin nyelv és irodalom szakpáron. 2014 szeptembere óta dolgozik az ELTE Egyetemi Könyvtárban. Fő munkaköre a Magyar Tudományos Művek Tára (MTMT) adminisztrálása, emellett a könyvtár régi kéziratok anyagának a feldolgozásával is foglalkozik.